

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 370. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960377232/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

Brønden: Den første Abe holdt ved hans Hale, og de andre efter hver andens. Medens de vare udi dette Arbejde, ankom en Ræv, og spurgte: Hvad dette skulde betyde? Biørnen forklarede det for ham; men sagde tillige, at Byrden var tyngere end han havde ventet, og at hans Labber allerede begyndte at svie af Heede. Ræven sagde: Du maa hvile lidt, for at blæse udi Labberne: Biørnen efterlevede hans Raad, og raabte til Aberne: Holder nu fast kiære Venner, medens jeg blæser i mine Labber, for at faae nye Styrke. De fulde derpaa alle ned udi Vandet, og druknede tillige med Biørnen.

Fabelen viser Exempel baade paa List og Taabelighed.

106. Fabel.

En Geedebuk og en Østers.

En Geedebuk blev ved Stranden vaer en Østers, som laae paa et Skiær, og gabede. Geedebukken sagde da: Fy skamme dig, dit dovne Beest, som stedse ligger ubevægelig paa eet Sted. Jeg haver allereede i Dag gaaet nogle Miile over Klipper og Bierge, og er udi Bevægelse fra Morgenen til Aftenen. Den anden svarede dertil: Min kiære Herman! Medens du haver været udi idelig Bevægelse, og udi et Arbejde, som sigter til slet intet, haver jeg, som synes at være gandske ørkesløs, og som lastes for Dovenhed, danned en Perle, som er af større Priis end 1000de Geedebukke.

Fabelen viser, at mange Mennsker ere geskæftige udi slet intet, og at de, som ere udi mindste Bevægelse, og som ere mindst stundesløse, forrette ofte de største Ting i Verden.

107. Fabel.

Aben og Manden.

Aben spurte eengang en Mand, som han mødte udi Skoven, om det var sandt, at en stor Philosophus blant Men-

MORALSKE FABLER

nesker havde sagt, at Elephanten er den Klogeste blant alle Dyr. Manden svarede, at det var sandt, og at de fleeste lærde Mænd ere af samme Tanker. Dyrene, sagde Aben, ere dog af andre Tanker, thi de holde eenstæmmigen Ræven for den Klogeste. Det kommer deraf, sagde Manden, at man confunderer List med Viisdom: Og derfor holder Ræven for den viseste, skjønt han ikkun bør hede den listigste.

Fabelen viser, at den Lærdom er vel grundet, thi Erfarenhed viser, at de listigste Mennesker formedelst Mangel af Viisdom gemeenligen besnæres udi de Garn, som de sætte for andre.

108. Fabel.

Jupiters Gesandtskab til Pan.

Jupiter affærdigede engang et Gesandtskab til Skovens Gud Pan. En Paafugl blev udnævnt til Gesandt, og en Ræv til Legations-Secreterer: De andre Guder criticerede sterk saadant Vall, saasom de meenede, at Ræven formedelst sin Klogskab burde være Hoved-Personen. Men Jupiter visede dem, at de toge fejl udi deres Domme, saasom Gesandtere udvælges for at paradere og at gjøre Figurer, og Secreterer for at forrette Sagerne. Naar man nu, sagde han, lægger Rævens listige Hoved til Paafuglens prægtige og glimrende Rump, er Gesandtskabet fuldkommet, og som det efter Sædvane pleyer at være.

Man seer af Fabelen, at denne Stats-Maxime, som endnu i agttages blant Mennesker, maa være meget gammel.

109. Fabel.

S. T.

En Dommer, som var nyeligen kommen til Embedet, og derforuden lidet stolede paa sig selv, raadførte sig med en Jurist hvad Dom han skulde fælde over en Synder, der